

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.015/2007/6. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Nagy János Árpád ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Bocskai u. 12. I/9. szám) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, a Dr. Tóth András ügyvéd (4700 Mátészalka, Kossuth u. 45. szám) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen 5 767 500 Ft és járulékai megfizetése iránt indított perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2006. december 5. napján kelt, 7. G. 15-06-040109/10. számú ítélete ellen az alperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 120 000 (Egyszázhuszezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A ... Kft., mint eladó és az alperes, mint vevő 1999. februárjában adásvételi szerződést kötöttek különböző konzervipari gépekre, berendezésekre. Az adásvételi szerződésről a ... Kft. 7 db számlát állított ki 947 500 Ft, 996 250 Ft, 941 250 Ft, 643 750 Ft, 820 000 Ft, 875 000 Ft és 543 750 Ft összegben.

Az alperes a vételárat megfizette, ennek ellenére a ... Kft. könyveléséből, az értékesítés kivezetése nem történt meg, és a gépek, a berendezések továbbra is a ... Kft. nyilvántartásban szerepeltek.

A ... Kft. 1998. július 6. napjától 2002. december 10. napjáig a felperesi gazdasági társaság tagja volt, a két társaság ügyvezetője azonos volt, X.Y. személyében.

A felperes, mint vevő és az alperes, mint eladó között 1999. márciusában szóbeli megállapodás alapján adásvételi szerződés jött létre különböző gépek adásvételére. Az értékesítésről 1999. március 17. és 1999. március 31. napja között 7 db számla került kiállításra, melyekösszezszerűsége pontosan megegyezett a ... Kft. által az alperesnek kiállított számlákösszezszerűségével.

A felperes az alperesnek a számlák szerinti vételárát megfizette.

Az alperes által kiállított számlákhoz tartozó mellékletek tételesen tartalmazták az átruházott eszközök megnevezését és számát, azonban az átruházott eszközök száma jóval kevesebb volt, mint a ... Kft. által korábban kiállított számlákhoz tartozó mellékleteken szereplő eszközök száma.

Az alperes a gépek beszerzésekor a kiadásokat az ... -as számú főkönyvi számlán (árubeszerzés) könyvelte nettó értékben. Az adásvétel tárgyát képező gépekről külön nyilvántartást nem vezetett, a felperes részére történő értékesítést bevételként a ...-ös számú főkönyvi számlára könyvelte. A gépek az alperes tárgyi eszközei között nem szerepeltek, mivel a beszerzés célja nem a saját eszközállomány növelése, hanem a továbbértékesítés volt. A gépek ellenértékeként kapott összeget az alperes bevételként könyvelte le.

Az alperes a vételár kifizetése ellenére a felperesnek az adásvételi szerződés tárgyát képező gépeket, berendezéseket nem adta át, ...-ra nem szállította le.

A felperesi gazdasági társaság 2000. május 11. napján - a taggyűlésről felvett jegyzőkönyv szerint - taggyűlést tartott a társaság székhelyén. A jegyzőkönyv tanúsága szerint a taggyűlés 1.) napirendi pontja az alperes Kft. gépek leszállítása, a 2.) napirendi pontja egyebek, és X.X. tagi kölcsön ügye volt.

Az 1.) napirendi ponttal összefüggésben a jegyzőkönyv azt tartalmazza, hogy: „X.Y. ügyvezető előadja, a taggyűlésre azért kerül sor, mert akadályok merültek fel az alperestől megvett és kifizetett gépek leszállításával kapcsolatban. X.X.tag, mint az alperes Kft. tulajdonosa és ügyvezetője ígéretet tesz, hogy 90 napon belül megoldódnak a problémák, az alperes Kft. a konzervipari gépeket hiánytalanul leszállítja ...-ra.”

A 2.) napirendi ponttal összefüggésben a jegyzőkönyv rögzíti, hogy X.X. tag kéri tagi kölcsönének visszafizetését, míg X.Y. ügyvezető szerint a tagi kölcsön visszafizetésére rendelkezésre áll a pénz.

A 2000. május 11-ei taggyűlésre írásbeli meghívó, és a jelenlét dokumentálására szolgáló jelenléti ív nem készült.

Az ugyanezen napon írt - X.Y. átadó és X.X. átvevő, valamint két tanú által aláírt - átvételi elismervény szerint X.X. az ... Kft. pénztárából 9 000 000 Ft-ot tagi kölcsön visszafizetése címén átvett.

X.X. 1998. július 6. napjától 2002. december 10. napjáig volt a felperesi társaság tagja, míg alapításától, 1997. július 10. napjától tagja és ügyvezetője az alperesi gazdasági társaságnak.

A felperes ügyvezetője X.X. -t, az alperes ügyvezetőjét (akkor még a felperesi társaság tagját) 2002. november 16. napján (a számlák kifizetésére és arra hivatkozva, hogy az alperes többszöri egyeztetés ellenére sem szállította le ...-ra a számlák mellékletében szereplő gépeket) felszólította, hogy a számlák alapján készített összesítőn szereplő eszközöket 30 napon belül szállítsák a felperes nyírmadai telephelyére. Nem igazolt, hogy a felszólításra az alperes, illetőleg annak ügyvezetője írásban tett-e nyilatkozatot.

A felperes 2004. március 1. napján felhívta az alperest, hogy az adásvételi szerződésről kiállított számlák alapján megfizetett összeget kamattal növelten 8 napon belül utalja vissza, vagy a számlákon szereplő gépeket üzemképesen szállítsák le a felperesnek, mivel többszöri személyes egyeztetés és telefonbeszélgetések ellenére sem teljesített az alperes, mint eladó, a felperes, mint vevő felé, ezért a megállapodás okafogyottá vált.

Ezt követően, 2004. március 11. napján a felperes azt közölte az alperessel, hogy a vételár visszautalása nem történt meg, a gépek leszállítása nem kezdődött meg, az alperes ügyvezetője a 2004. március 10-ei személyes találkozón sem tett ellenvetést, észrevételt, a kért 8 napos határidőt a felperes megadta, ezért újból felszólította az alperest a teljesítésre.

A felperes 2004. március 17. napján az alperes ügyvezetőjével levélben közölte, hogy a 2004. március 10. napi, a Nyíregyházi Növény-, és Talajvédelmi Állomáson történt találkozásukon történt megbeszélésüket megerősíti a kért részletfizetési határidőket elfogadja, az első részlet 2004. március 25. napján, a második részlet 2004. április 25. napján egyenlő részletben esedékes, a határidő elmulasztása jogvesztő jellegű.

A felperes ügyvezetője 2004. április 18. napján ismételten felhívta az alperes ügyvezetőjét a vételár visszafizetésére kamatokkal növelten, a korábbi levelében megerősített időpontig, hivatkozva arra, hogy tudomására jutott: a ... Kft. ..., ... szám alatti székhelyű társaság felszámolása befejeződött, a konzervüzemet, gépeit értékesítették, jelentős eszközei nem maradtak, a továbbiakban nem látja biztosítottak, hogy az alperes a vállalásának megfelelően teljesíteni tudná a megállapodásukat a gépek leszállítására.

A felszólítást az alperes részére 2004. április 23. napján kézbesítették, azonban nem igazolt, hogy bármelyik felszólításra az alperes írásban választ adott volna.

A ... Kft. az alperes ügyvezetője, X.X. ellen időközben peres eljárást kezdeményezett, mely peres eljárás a ... Kft. felperes keresetének az elutasításával jogerősen fejeződött be.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság az adásvételi szerződéstől való jogszerű elállására figyelemmel eredeti állapot helyreállítása jogcímén kötelezze az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 5 767 500 Ft-ot, és ennek a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatát. A késedelmi kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját a hét számla teljesítését követő naptól kérte megállapítani.

Kérte az alperes perköltségben történő marasztalását.

Abban az esetben, ha a bíróság azt állapítja meg, hogy az adásvételi szerződés megkötésekor az alperes nem rendelkezett tulajdonjoggal, másodlagosan a szerződés érvénytelenségére alapítva kérte az alperes marasztalását.

Az alperes a felperes keresetének az elutasítását, perköltségben való marasztalását kérte. Életszerűtlennek tartotta azt, hogy a felperes az elévülés eltelte után, 2004. május 12. napján fordult bírósághoz. Állította, hogy az adásvételi szerződésről, illetőleg a kifizetett vételárról készpénzfizetési számlát állítottak ki, a készpénzfizetési számlát a teljesítéssel egyidejűleg kell kiállítani, ami pedig feltételezi, hogy nemcsak a vételár kifizetése, hanem az ellenszolgáltatás teljesítése is megtörtént.

Azzal érvelt, hogy az alperes a felperesnek azokat a gépeket, berendezéseket értékesítette, amelyeket a ... Kft.-től megvásárolt, lényegében csak „átszámlázás" történt, ugyanis a konzervipari berendezések már a vásárláskor is be voltak építve a ... és ... között lévő

konzervüzembe, mely mindvégig a X.Y. ügyvezető által felügyelt korlátolt felelősségű társaságok birtokában és használatában volt.

Álláspontja szerint, mivel a ... Kft. az alperes ügyvezetőjével, X.X. -el szemben kezdeményezett peres eljárást jogerősen elveszítette, ez motiválta a perindítást megelőző felszólításokat, majd a perindítást.

Az elsőfokú bíróság a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről és a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatta. A bizonyítási eljárást lefolytatta, melynek keretében könyvszakértőt rendelt ki, és beszerezte a felszámolás alatt álló ... Kft. és a felszámolás alatt álló ... Kft. között ingóságok kiadása iránt folyamatban volt peres eljárás adatait, mely eljárás a felek között a 2006. június 8. napján tartott tárgyaláson megkötött, és a bíróság által jóváhagyott részegyhességgel nyert jogerős befejezést.

Az alperes az elsőfokú tárgyalás berekesztését megelőzően úgy nyilatkozott, hogy a ... Kft. három garnitúra konzervipari berendezéssel rendelkezett, egyrészt a ramocsaházi konzervüzemben lévővel, másrészt azzal, amit - a tanúként meghallgatott felszámolóbiztos, P.A. tanúvallomásaival igazoltan - apportként bevitt az ... Kft.-be, illetőleg, amelyre vonatkozóan a felszámolás elrendelését követően a ... Kft. és az ... Kft. egyezsége kötött. Az alperes a 2006. október 3. napján tartott tárgyaláson tételes nyilatkozat előterjesztését vállalta arra vonatkozóan, hogy álláspontja szerint miképpen azonosíthatók be a jelen ügyben beszerzett könyvszakértői vélemény, az alperesi számlák, illetőleg a ... Kft. számlái, a ... Kft. és az ... Kft. közötti peres eljárásban beszerzett műszaki szakértői vélemény alapján a per tárgyát képező konzervipari berendezések.

Ebben a tekintetben igazságügyi műszaki szakértő kirendelését is indítványozta, illetőleg kérte, hogy a bíróság Sz.I.-t (a másik peres eljárásban kirendelt szakértőt) hívja fel nyilatkozattételre azzal, hogy a műszaki szakértő vesse egybe a rendelkezésre álló szakértői véleményeket, illetőleg a helyszínen azonosítsa be a gépeket.

Mindezek ellenére az alperes tételes nyilatkozatot nem tett a peres felek közötti adásvételi szerződés tárgyát képező gépekre vonatkozóan, nem állította szembe a más személyek között folyamatban volt peres eljárásban azonosított konzervipari berendezésekkel a jelen per tárgyát képező berendezéseket, a későbbiekben műszaki szakértő kirendelését nem indítványozta.

Az elsőfokú bíróság a 10. sorszámú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 5 767 500 Ft-ot, és 947 500 Ft után 1999. március 18., 1 937 500 Ft után 1999. március 27., 643 750 Ft után 1999. március 28., 820 000 Ft után 1999. március 30., 875 000 Ft után 1999. március 31., 543 750 Ft után 1999. április 01. napjától 2001. december 31. napjáig évi 20 %-os, 2002. január 1. napjától 2004. december 31. napjáig évi 11 %-os kamatát, 2005. január 1. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegű kamatát, valamint 635 000 Ft perköltséget.

A bizonyítás eredményét mérlegelve abból indult ki, hogy a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettséget igen, az alperes azonban nem teljesítette.

Mindenekelőtt megállapította, hogy a felperes követelése nem évült el, mert a felperes felszólítása az elévülést megszakította, a leszállításra való kötelezettségvállalás pedig felfogható a követelés megegyezéssel való módosításának.

Az elsőfokú bíróság bizonyítottan találta azt a tényt, hogy az alperes a felek közötti adásvételi szerződés tárgyát képező gépi berendezéseket nem szállította le, a kifizetett vételárat pedig nem fizette vissza. E körben valóban fogadta el a felperes által hivatkozott 2000. május 11-ei taggyűlési jegyzőkönyv tartalmát, tekintettel arra, hogy az ahhoz csatolt átvételi elismervény a jegyzőkönyv tartalmát igazolta, illetőleg a jegyzőkönyvvel szemben az alperesnek nem tartalmi, hanem formai kifogása volt, és pedig az, hogy írásbeli meghívó, illetőleg jelenléti ív nem készült. Tartalmi kifogás hiányában az elsőfokú bíróság a jegyzőkönyv tartalmát tényként vette figyelembe.

Az volt az álláspontja, hogy az alperesnek kellett volna igazolnia a perben, hogy legalább jelképes bérbeadással a felperesnek a hatalom-uralom gyakorlása biztosított volt, így ténylegesen nem terhelte az alperest az adásvételi szerződés tárgyát képező berendezések ...-ra szállítása. Azzal azonban, hogy az alperes a természetbeni beazonosíthatóságra vonatkozó bizonyítási kötelezettségét nem teljesítette, nyilvánvalóan az ilyen formában történő birtokátruházás sem igazolt, amelynek egyébként a 2000. május 11-ei taggyűlési jegyzőkönyvbe foglalt kötelezettségvállalás is ellentmond.

Értékelte a 2002. november 16. napi, a 2004. március és áprilisi felperesi felszólításokat, X.X.-nek a felperesi gazdasági társaságban fennálló tagsági viszonya 2002. december 10. napi megszüntetését, és vizsgálta az átszámlázás lehetőségét.

Életszerűtlennek találta azt, hogy a felperesi felszólításokra írásban igazolhatóan az alperes, illetőleg ügyvezetője semmilyen nyilatkozatot nem tett, nem kérte ki magának a teljesítésre történő felszólítást azzal, hogy birtokbaadási kötelezettség egyáltalán nem áll fenn.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat maga is ellentmondásosnak találta, de azzal érvelt, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségét teljesítette, az alperes azonban nem.

A bizonyítékok mérlegelése körében utalt arra is, hogy a peres felek indítványára figyelemmel beszerezte a más személyek között folyamatban volt peres eljárás iratait, lehetőséget biztosított ezáltal a feleknek arra, hogy a más felek között folyamatban volt peres eljárás során bizonyított tényekkel is alátámasszák érvelésüket. A bíróságnak azonban nem feladata hivatkozás nélkül hivatalból értékelni a más személyek között folyamatban volt peres eljárás adatait, ezért azt nem is tette meg.

Összegezve azt állapította meg, hogy a peres felek között az adásvételi szerződés 1999. márciusában létrejött, a vételár kifizetése hét részletben megtörtént, az alperes azonban nem teljesítette az őt terhelő ellenszolgáltatást, azaz az adásvételi szerződés tárgyát képező dolgokat nem bocsátotta a vevő birtokába. Ezért a póthatáridő tűzését követő felperesi elállás jogszerű, az elállás jogkövetkezménye pedig az, hogy a szerződés felbontása folytán az a megkötésének időpontjára visszamenő hatállyal szűnt meg, a már teljesített vételár pedig visszajár. Kötelezte az alperest a vételár visszafizetésére, a teljesítési időpontot követő naptól kezdődően megállapította a kötelezetti késedelmet, a késedelmi kamat mértékét pedig a Ptk. 301.§ (1) bekezdése, és a 301/A. § (1)-(2)

bekezdésére alapította a Ptk-nak a szerződéskötést követő módosításainak figyelembevételével.

A pervesztes alperest kötelezte a felperes költségeinek a megfizetésére, melynek összege magában foglalja a kereseti illeték és a pertárgyértékhez igazodó ügyvédi munkadíj összegét is.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását - a kereset elutasítását, és a felperes első- másodfokú perköltségben történő marasztalását - kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg azt a tény, hogy a társaság 2000. május 11. napján taggyűlést tartott, bár igaz, hogy a hivatkozott átvételi elismervény valóban 2000. május 11. napján készült.

Állította azonban, hogy az átvételi elismervény aláírásának körülményei nem a felperes által előadottak szerint történtek. Fellebbezése mellékleteként csatolt egy újabb átvételi elismervényt, amely azt tanúsítja, hogy ugyanezen a napon 9 000 000 Ft készpénzt fizetett meg, melynek átvevője a felperes ügyvezetője volt.

Állítása szerint ezen okiratok akként keletkeztek, hogy már korábban a felperesi számláról felvette a 9 000 000 Ft tagi kölcsönt, azonban a könyvelője, X. X. arról tájékoztatta, hogy ez a technika nem fogadható el a 9 000 000 Ft-os tagi kölcsön visszafizetésének. Ilyen előzmények után, 2000. május 11. napján mindenfajta bejelentés nélkül jelent meg könyvelőjével a felperesi Kft. telephelyén, és ezen alkalmából készültek a hivatkozott okiratok.

Sérlemelte, hogy az elsőfokú bíróság az általa aláírt átvételi elismervénynek a tényleges tartalmánál nagyobb jelentőséget tulajdonított, az adott időpontban semmilyen taggyűlésről és semmilyen más napirendről, így a konzervipari gépek leszállításáról nem volt szó.

Ennek igazolására tanúként kérte meghallgatni X. X. ... , ... szám alatti lakost. Csatolta továbbá A/2. szám alatt az elsőfokú eljárásban hivatkozott, Városnaményi Városi Bíróság P. 20.411/2003/34. számú jogerős ítéletét, mellyel igazolni kívánta, hogy 2004. március 24. napján jogerősen pert veszített ellene a ... Kft. ügyvezetője és tulajdonosa, X. Y.

Azt nem vitatta, hogy a felperes ügyvezetője a per folyamán már valóban küldözgette az alaptalan leveleit, melyekre aztán a perben bizonyítékként hivatkozott.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal P.A. , az ... Kft. felszámolójának a tanúvallomását, aki igazolta, hogy a konzervgyárban lévő gépek mindegyike az ... Kft. tulajdonát képezi.

A felszámolóbiztos nyilatkozott arra vonatkozóan is, hogy a konzervipari gépek beazonosítása akként lehetséges, hogy a konzervgyár területén lévő jelenleg is használatos gépek, és az 1999. év óta selejtezésre kerülő gépek együttese adhatja meg az általuk értékesített gépek teljes mennyiségét. Álláspontja szerint P. A.-nak a tanúkénti meghallgatása eredményezte azt, hogy elállt K.B., a felszámolás alatt álló Kft. ügyvezetőjének a meghallgatásától, ugyanakkor indítványozta műszaki szakértő kirendelését a gépek beazonosítása céljából.

Állította, hogy G.K. igazságügyi szakértő egyértelműen megállapította, hogy a felperes által becsatolt, az alperes által kiállított számlákon szereplő tételek megegyeznek az alperes által becsatolt ... Kft. által kiállított számlákon szereplő tételekkel, a mellékletek eltérése -

álláspontja szerint - a felperesi Kft. ügyvezetőjének kreatív tevékenységére vezethető vissza.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem fogadta el a felperes ügyvezetőjének aggálytalan nyilatkozatát a tekintetben, hogy az alperesi Kft. az értékesített gépeket és eszközöket a ...-án működő ... Kft. felszámolásából kívánta megvásárolni.

A felperesi ügyvezető nyilatkozata szerint a peres eljárást azt követően indította, hogy kiderült a ... Kft. felszámolása befejeződött, gépeit értékesítették, és nem látta biztosítotttnak, hogy az alperes vállalásait teljesíteni tudja.

Igazolta, hogy a ... Kft. jelenleg is felszámolás alatt áll.

Véleménye szerint a fenti tények és bizonyítékok egyértelműen tanúsítják, hogy a felperesi Kft. és annak ügyvezetője fokozatosan készítette elő a maga által gyártott bizonyítékait, amelynek ténybeli alapja és valóságtartalma erősen megkérdőjelezhető.

Fenntartotta azt az állítását, hogy nem volt és nem is lehetett olyan kötelezettsége, hogy a megvásárolt gépeket Nyírmadára leszállítsa, hiszen a gépek azonosak voltak az alig egy hónappal korábban a ... Kft.-től megvásárolt gépekkel, melyet igazol a ... Kft. felszámolója által az ... Kft. ellen kezdeményezett per anyaga is.

Kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal az általános forgalmi adóról szóló törvénynek azt a rendelkezését, hogy a termékértékesítésről és a szolgáltatásnyújtásról szóló számlát a teljesítéssel egyidejűleg kell kibocsátani.

Fellebbezésének kiegészítésében hangsúlyozta azzal, hogy az elsőfokú bíróság ítélezése alapjául elfogadta a felperesi képviselő által álláspontja szerint hamisított jegyzőkönyvnek nevezett iratot, ez lehetővé teszi a Pp. 235. § (1) bekezdésében írt lehetőség szerint a fellebbezésében új tény állítását, illetve új bizonyíték előadását, mivel az az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, az alperes másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az alperes észlelve bizonyítási kötelezettségének az elmulasztását, a másodfokú eljárásban újabb bizonyítékot terjesztett elő, melyek figyelembevételére azonban a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglalt feltételek hiányában nincs jogi lehetőség. Eljárásjogi kifogásától függetlenül az volt az álláspontja, hogy az alperes által előadottak nem alkalmasak annak a ténynek a cáfolatára, hogy a felperes 2000. május 11. napján taggyűlést tartott.

Utalt arra is, hogy a hivatkozott taggyűlésen nem hoztak határozatot, emiatt a taggyűlés formai hibái a taggyűlési határozat érvényességével nem hozhatóak összefüggésbe. Állította, hogy a taggyűlésen csupán aktuális kérdéseket vitattak meg.

Hivatkozott arra is, hogy a Városnaményi Városi Bíróság előtt folyamatban volt peres eljárás tárgya nem áll összefüggésben a jelen eljárással.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla az alperes fellebbezését a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. tv. (Pp.) 256/A. § (1) bekezdés f.) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és abból helytálló jogi következtetésre jutott, döntése érdemben helyes és megalapozott.

Az ítélet indokolása megfelelően támasztja alá a döntés rendelkezéseit, meggyőző, körültekintő logikai rend mentén értékeli az ellentmondásos bizonyítékokat. Az ítélet indokolása kiegészítésre nem szorul, azonban az ítéletábra a fellebbezés felhozott érvelésével szemben az alábbiakra utal:

Az alperesnek a fellebbezésében kifejtett álláspontja az volt, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a felperes súlytalan bizonyítékai alapján állapította meg, így a bizonyítékok egybevetését követően hibás jogi következtetésre jutott. Az elsőfokú bíróság megszegte a Pp-nek a bizonyításra vonatkozó rendelkezéseit, döntése jogszabálysértő. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg azt, hogy a felperes 2000. május 11. napján taggyűlést tartott, jogszabálysértést követett el, amikor a taggyűlési jegyzőkönyvet elfogadta ítélezése alapjául, és tényleges tartalmánál nagyobb jelentőséget tulajdonított az eljárás során hivatkozott átvételi elismervénynek.

Fellebbezésében új tényként adta elő az átvételi elismervény elkészítésének előzményét, és tanúként kérte meghallgatni az átvételi elismervény elkészítésekor jelen volt könyvelőjét. Csatolta A/1 jelzés alatt az átvételi elismervénnyel egyidejűleg készült okiratot, amellyel igazolni kívánta az átvételi elismervény készítésének az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól való eltérését.

Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget P.A. felszámoló tanúvallomásának, és nem rendelt ki igazságügyi műszaki szakértőt a gépek beazonosítása céljából.

Kifogásolta azt is, hogy az általános forgalmi adóról szóló törvény rendelkezéseit az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, és nem tulajdonított jelentőséget annak sem, hogy a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére a megvásárolt gépek ...-ra történő leszállítási kötelezettségét nem igazolta.

A Pp. 235. § (1) bekezdésének az 1999. évi CX. tv. 38. §-ának (1) bekezdésével megállapított - 2000. január 1. napjától hatályos - szövegezése szerint a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény, vagy új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fél tudomására, feltéve, hogy elbírálása esetén reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására, vagy az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul; a Pp. 141. §-ának (6) bekezdésében foglaltakat azonban ebben az esetben is alkalmazni kell.

A Pp. 141. §-ának (2) bekezdése szerint a fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni. A (6) bekezdés értelmében, amennyiben a felek valamelyike a tényállításainak, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével a (2) bekezdésben előírt kötelezettsége ellenére alapos ok nélkül késlekedik, a bíróság a fél előadása előterjesztésének bevétele nélkül határoz.

Az ítéletábra a fellebbezés elbírálása során mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alperes jogosult volt-e arra, hogy új tényállításra, illetve új bizonyítékra hivatkozzon. Maga az

alperes sem állította, hogy a fellebbezésében hivatkozott tények az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutottak tudomására, ezért az ítéletábrának annak megállapítására kellett szorítkoznia, hogy az elsőfokú határozat jogszabálysértő volt-e, illetőleg ennek alátámasztására alkalmasak-e az alperes által előterjesztett bizonyítékok.

Az ítéletábra a rendelkezésre álló adatok alapján azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a peres felek egymással ellentétes előadásának, a kihallgatott tanúk vallomásának, a rendelkezésre álló okiratok, az igazságügyi könyvszakértői vélemény egymással való egybevetésével, azok okszerű, logikai ellentmondásoktól mentes, és a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglalt elveknek megfelelően történt értékelése alapján állapította meg a tényállást.

Az elsőfokú bíróság eleget tett a Pp. 3. §-ának (3) bekezdésében foglalt kötelezettségének, részletesen megjelölte, hogy a feleket milyen körben terheli bizonyítási kötelezettség, kellő határidő megjelölése mellett hívta fel őket a bizonyítás felajánlására, és tájékoztatta őket arról, hogy a bizonyítási kötelezettség elmulasztása a Pp. 141. § (6) bekezdésében foglalt jogkövetkezményeket vonja maga után.

Kiemelést érdemel, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során - a beszerzett bizonyítékok ismeretében - folyamatosan eleget tett tájékoztatási kötelezettségének, és megteremtette mindkét fél számára az igényérvényesítéshez szükséges lehetőségeket azzal is, hogy beszerezte az eljárás során a felek által hivatkozott, más felek között folyamatban volt peres eljárás anyagát, így biztosítva azt, hogy a felek betekintsenek a hivatkozott iratokba.

Az elsőfokú bíróság - a fegyveregyenlőség elvét szem előtt tartva - helyesen értékelte a bíróság perbeni feladatait akkor, amikor az alperes indítványa nélkül nem értékelte a más személyek között folyamatban volt peres eljárás adatait. Nem a bíróság feladata, hogy teljessé tegye a felek védekezését, hiszen a felek egyenjogúságát sértené a hivatalból történő bizonyítás.

Mindezek alapján az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem törvénysértő, a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállás nem iratellenes, nem okszerűtlen, logikai ellentmondást nem tartalmaz, ezért a Pp. 235. § (1) bekezdése értelmében nincs lehetőség az alperes által indítványozott bizonyítás fogatosítására.

Megjegyzi az ítéletábra - bár fenti álláspontja miatt jogi relevanciája nincsen -, hogy az alperes által állított tényeknek az ügy kedvezőbb elbírálására sincs hatásuk, mert nem relevánsak, vagy pedig nem alkalmasak a megállapított tények cáfolatára.

Az igazságügyi műszaki szakértő kirendelésének pedig előfeltétele lett volna az, hogy az alperes tételesen nyilatkozzon az egyes gépek azonosságára, feltalálhatóságára, azt egybevesse a ... Kft. által kibocsátott számlákkal, valamint a könyvszakértői véleménnyel, illetve a más személyek között folyamatban volt peres eljárás során beterjesztett műszaki szakértői véleményekkel.

Az elsőfokú bíróság e tekintetben is teljesítette a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségét, mi több az alperesi képviselő kifejezte a 2006. október 3. napi tárgyaláson azt a szándékát, hogy a beszerzett peres iratok alapján élni kíván ezen jogával.

Az alperes ezzel szemben csak tanúbizonyítási indítványt terjesztett elő, érvelése az általánosság szintjén maradt, az egyes gépek azonosságára és feltalálhatóságára vonatkozó nyilatkozattételt meg sem kísérelte.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helyes indokai szerint - a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az ítéletábra a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségének a megfizetésére, melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1)-(2) bekezdés a.) pontja, (5)-(6) bekezdése alapján állapította meg, figyelembe véve azt a tényt, hogy a fellebbezés elbírálására tárgyaláson kívül került sor.

Az ítéletábra az így megállapított ügyvédi díjra a rendelet 4/A. § (1) bekezdése alapján felszámította a tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét.

Debrecen, 2007. szeptember hó 07. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk előadó bíró,
Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó